

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., v právní věci žalobce **V. P.**, bytem L. n. B., P. 30, zastoupeného JUDr. Ing. Ondřejem Horázným, advokátem se sídlem v Praze 3, Ondříčkova 1304/9, proti žalovanému **Městskému úřadu Lipník nad Bečvou**, se sídlem v Lipníku nad Bečvou, náměstí T. G. Masaryka 89, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem,

t a k t o :

I. Určuje se, že blokáce řidičského oprávnění žalobce, provedená v registru řidičů ke dni 11. 6. 2014, **byla** nezákonným zásahem.

II. Určuje se, že povinnost k odevzdání řidičského průkazu uvedená v písemnosti „Sdělení o pozbytí řidičských oprávnění“ vydaná Městským úřadem

Lipník nad Bečvou, č. j. MU/12504/2014/OSČaŽÚ-ERPR, **byla** nezákonným zásahem.

III. Řízení se v části, v níž se žalobce domáhal, aby soud správnímu orgánu zakázal pokračovat v blokaci řidičského oprávnění žalobce do doby pravomocného rozhodnutí o námitkách proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidičů, a aby mu bylo přikázáno neprodleně tuto blokaci odstranit a vrátit žalovanému odevzdaný řidičský průkaz, **zastavuje**.

IV. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 23.456 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Ing. Ondřeje Horázného, advokáta se sídlem v Praze 3, Ondříčkova 1304/9.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal:

- I. určení, že blokace řidičského oprávnění žalobce, provedená v registru řidičů ke dni 11. 6. 2014, je nezákonným zásahem,
- II. určení, že povinnost k odevzdání řidičského průkazu uvedená v písemnosti „Sdělení o pozbytí řidičských oprávnění“, vydaná Městským úřadem Lipník nad Bečvou, č. j. MU/12504/2014/OSČaŽÚ-ERPR, je nezákonným zásahem, a
- III. aby bylo správnímu orgánu zakázáno pokračovat v blokaci řidičského oprávnění žalobce do doby pravomocného rozhodnutí o námitkách proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidičů, a bylo mu přikázáno neprodleně tuto blokaci odstranit a vrátit žalovanému odevzdaný řidičský průkaz.

Dne 9. 3. 2015 vzal svoji žalobu v části III. zpět s odůvodněním, že již nově proběhlo po opakovaném podání řízení o námitkách proti záznamu bodů, v němž bylo pravomocně rozhodnuto o jejich zamítnutí, a bod III. tak pro žalobce ztratil význam.

Žalobce svoji žalobu odůvodnil tím, že mu dne 12. 5. 2014 bylo doručeno oznámení o dosažení celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Proti záznamu bodů podal žalobce dne 16. 5. 2014 písemně námitky proti záznamu bodů v bodovém hodnocení. Správní orgán následně žalobce písemně vyzval k doplnění jeho podání s tím, že námitky jsou všeobecné a nelze se jimi takto zabývat. Správní orgán stanovil žalobci k doplnění pětidenní lhůtu a poučil jej o tom, že pokud vady podání neodstraní, bude s podáním naloženo jako s úkonem nesplňujícím zákonné požadavky. Žalobce dle svých tvrzení na tuto výzvu reagoval

dopisem ze dne 4. 6. 2014, v němž sdělil správnímu orgánu, že jeho podání netrpí žádnými vadami, což náležitě právně odůvodnil. Žalovaný následně zaslal žalobci písemnost ze dne 16. 6. 2014 označenou jako Sdělení o pozbytí řidičského oprávnění, ve které mu sdělil, že neshledal důvody k zahájení řízení z moci úřední, neboť podání žalobce neobsahuje žádnou konkrétní skutečnost, již by měl být ten který konkrétní záznam zpochybněn. Dále bylo žalobci sděleno, že podle § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, došlo od 11. 6. 2014 k pozbytí řidičských oprávnění, z tohoto důvodu vyplývá žalobci povinnost řidičský průkaz odevzdat. Žalobce dne 14. 7. 2014 odevzdal žalovanému svůj řidičský průkaz, byť byl přesvědčen, že jeho řidičské oprávnění dosud nezaniklo, neboť podáním námitek ze dne 16. 5. 2014 splnil zákonné podmínky pro přerušení běhu lhůty pro pozbytí řidičského oprávnění uvedené v ustanovení § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu. Sdělení žalovaného ze dne 16. 6. 2014 považuje za irelevantní, neboť dle jeho názoru je předmětné řízení řízením o žádosti a je zahájeno dnem, kdy podání došlo správnímu orgánu, a nikoli řízením zahajovaným z moci úřední. Dle názoru žalobce je tak blokáce řidičského oprávnění nezákonná, podáním námitek se běh lhůty pro pozbytí řidičského oprávnění přerušil a trvá bez ohledu na zaznamenanou blokáci až do okamžiku, kdy bude o námitkách pravomocně rozhodnuto.

Žalovaný se k žalobě vyjádřil tak, že dle jeho názoru řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů není řízením návrhovým, ale řízením vedeným z moci úřední, a poukázal v této souvislosti na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, na Metodickou pomůcku k usměrnění některých správních činností v souvislosti s aplikací zákona č. 411/2005 Sb., a rovněž na komentář k zákonu o provozu na pozemních komunikacích. Žalovaný je tedy oprávněn nejprve posoudit důvodnost námitek žalobce a až když je neshledá oprávněnými, může konstatovat splnění podmínky pro zahájení řízení z moci úřední a řízení z moci úřední zahájit. Správní orgány jsou zároveň vázány obsahem námitek řidiče, proto bez obsahu námitek nebylo co posuzovat, a tudíž ani posoudit. Nebylo tedy možné konstatovat, zda je námitka oprávněná, nebo že podmínka pro zahájení řízení o námitkách z moci úřední (neoprávněnost námitek) byla splněna. Žalobce nebyl výzvou k odstranění vad podání zkrácen na svých právech, naopak mu bylo umožněno účinně hájit svá práva. Neučinil-li tak žalobce, věděl vzhledem k poučení, jaký právní následek nastane, a záměrným nedoplněním námitek se pro něj sám rozhodnul.

Ze správního spisu soud zjistil, že dne 12. 5. 2014 bylo žalobci žalovaným oznámeno, že dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení a byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Současně byl poučen o možnosti podat písemně námitky proti provedenému záznamu o počtech bodů. Dne 16. 5. 2014 podal žalobce námitky proti záznamu bodů ve znění: *„Podle ustanovení § 123f zákona o silničním provozu podávám tímto námitky proti všem záznamům bodů v registru řidičů, zejména pak ve smyslu § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu proti záznamu, kterým bylo dosaženo 12 bodů.“* Dne 22. 5. 2014 zaslal žalovaný žalobci výzvu k odstranění vad podání podle § 37 odst. 2 správního řádu s uvedením, že námitky žalobce jsou všeobecné a nelze se jimi takto

zabývat. Dále uvedl, že je potřeba uvést důvody, proč a za jakých okolností se žalobce daných přestupků nedopustil, že žalobce neuvádí věcné ani konkrétní důvody napadených přestupků a pokud nebudou vady podání v 5 denní lhůtě odstraněny, bude s podáním naloženo, jako s úkonem nesplňujícím zákonné požadavky. Dne 9. 6. 2014 žalobce zaslal podání nazvané odstranění vad podání, v němž uvedl, že dle jeho názoru jeho podání má všechny náležitosti, které pro podání stanovuje § 37 správního řádu, obsahově námitky nedoplnil. Poté dne 16. 6. 2014 vydal žalovaný sdělení o pozbytí řidičských oprávnění žalobce ke dni 11. 6. 2014 a vyzval žalobce, aby odevzdal řidičský průkaz. Dále ve sdělení uvedl, že podání žalobce ze dne 12. 5. 2014 doplněné podáním ze dne 6. 6. 2014 neobsahuje žádnou konkrétní skutečnost, jíž by měl být ten který konkrétní záznam zpochybněn, a proto žalovaný neshledal důvody k zahájení řízení z moci úřední. Žalobce následně uplatnil podání, které nazval „odvolání, alternativně stížnost“, k němuž se vyjádřil dne 18. 8. 2014 Krajský úřad Olomouckého kraje, který jej posoudil jako podnět k přezkumu opatření správního orgánu, jímž bylo vyřízeno podání žalobce. Krajský úřad Olomouckého kraje se vyjádřil tak, že shledal postup žalovaného zákonným a neshledal důvod ke zjednání nápravy ve smyslu ustanovení § 126 zákona o obcích. Dne 21. 7. 2014 podal žalobce žalobu.

Krajský soud již o věci rozhodoval usnesením ze dne 1. 10. 2014, č.j. 65 A 22/2014-18, kterým žalobu odmítl pro její nepřipustnost, to však bylo zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 2. 2015, č.j. 9 As 287/2014-48, a věc byla vrácena zdejšímu soudu k dalšímu řízení. V uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud zdejšímu soudu vytkl, že v situaci žalobce nemůže být prostředkem ochrany či nápravy před tvrzeným nezákonným záznamem v registru řidičů a povinností vydat řidičský průkaz, ochrana před nečinností spočívající v nevydání rozhodnutí o námitkách proti provedenému záznamu v registru řidičů. Žaloba je proto přípustná a krajský soud se jí musí věcně zabývat.

Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Podle odst. 3 téhož ustanovení shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí. Podle odst. 4 téhož ustanovení podá-li řidič námitky proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, běh lhůt stanovených v § 123c odst. 3 se přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí podle odstavce 3 nabude právní moci.

Podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.

Krajský soud nejprve částečně koriguje svůj názor uvedený v usnesení ze dne 1. 10. 2014, č.j. 65 A 22/2014-18, že řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů podle ustanovení § 123f zákona o silničním provozu je řízením o žádosti. Řízení o záznamu bodů se vede z moci úřední a jeho charakter se v jeho průběhu nemění, ani když je jeho další fáze vyvolána účastníkem podáním námitek či odvoláním (k tomu blíže rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87). Nicméně nelze přisvědčit ani názoru žalovaného, že podání námitek je pouhým podnětem k zahájení řízení z moci úřední, kdy je na správním orgánu, zda shledá důvody pro zahájení řízení. Jak vyplývá z výše uvedeného, řízení o námitkách probíhá v rámci řízení o záznamu bodů, je jeho další fází (obdobně jako odvolací řízení) a pokud řidič podá písemně námitky proti provedení záznamu bodů v registru řidičů, je postup správního orgánu v této fázi výslovně upraven ustanovením § 123f zákona o silničním provozu. Tedy, shledá-li správní orgán námitky oprávněnými, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče (ustanovení § 123f odst. 2 zákona o silničním provozu). Shledá-li je neodůvodněnými, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (ustanovení § 123f odst. 2 zákona o silničním provozu). Zákon hovoří o neodůvodněných námitkách, tedy námitkách nejen nedůvodných ve smyslu věcném, ale i neodůvodněných, tj. i ve smyslu absentujícího odůvodnění. Pokud správní orgán shledal námitky žalobce neodůvodněnými, měl o námitkách žalobce řádně rozhodnout podle ustanovení § 123f odst. 2 zákona o silničním provozu, a to vydat rozhodnutí o jejich zamítnutí, a nikoli je vypořádat toliko sdělením, že neshledal důvody k zahájení řízení z moci úřední, neboť podání žalobce ze dne 12. 5. 2014 doplněné podáním ze dne 6. 6. 2014 neobsahuje žádnou konkrétní skutečnost, jíž by měl být ten který konkrétní záznam zpochybněn. Tak ovšem žalovaný nepostupoval.

Soud tak žalobu shledal důvodnou a určil, že jak blokáce řidičského oprávnění žalobce, provedená v registru řidičů ke dni 11. 6. 2014, tak povinnost k odevzdání řidičského průkazu uvedená v písemnosti „Sdělení o pozbytí řidičských oprávnění“ byly nezákonným zásahem, neboť dne 16. 5. 2014 byly žalovanému doručeny písemné námitky žalobce ve smyslu ustanovení § 123f zákona o silničním provozu a běh lhůt stanovených v ustanovení § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu měl být přerušen až do dne, v němž rozhodnutí o námitkách dle § 123f odst. 3 nabude právní moci (viz ustanovení § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu). Správní orgán tak bez dalšího neměl provést blokáci řidičského oprávnění žalobce ani jej vyzvat k odevzdání řidičského oprávnění.

Zároveň soud vyslovuje názor, že dobu, po kterou byla blokáce řidičského oprávnění žalobce nezákonně zaznamenána, je nutno započíst do celkové doby blokáce řidičského oprávnění (§ 123c odst. 7 zákona o silničním provozu). Nelze připustit, aby došlo k dalšímu „trestání“ žalobce v důsledku nezákonného postupu žalovaného, tedy k faktickému prodloužení roční lhůty pozbytí práva k řízení motorového vozidla o dobu nezákonné blokáce.

O části žaloby, kterou vzal žalobce zpět s ohledem na skutečnost, že již nově proběhlo po opakovaném podání řízení o námitkách proti záznamu bodů, v němž bylo pravomocně rozhodnuto o jejich zamítnutí, a bod III. žaloby pro něj tak ztratil význam, rozhodl soud podle ustanovení § 47 písm. a) s.ř.s. a řízení částečně zastavil (výrok III. rozsudku).

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 a s.ř.s., když žalobce sice částečně vzal podaný návrh zpět, toto však učinil pro pozdější chování žalovaného, proto mu soudem bylo přiznáno vůči žalovanému plné právo na náhradu nákladů řízení.

Náklady žalobce tvoří:

a) zaplacené soudní poplatky	pol. 18 bod 2 písm. d) a pol. 19 Sazebníku	7.000,- Kč
b) náklady právního zastoupení advokátem		
α) odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3.100,- Kč bez DPH / úkon při těchto poskytnutých úko- nech právní služby:		
1) příprava a převzetí věci		
2) sepis žaloby		
3) sepis kasační stížnosti		
4) sepis podání ve věci 9. 3. 2015	§ 7, § 9 odst. 3 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb.	12.400,- Kč
β) paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300,- Kč bez DPH / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. α)	§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.	1.200,- Kč
γ) DPH 21%	§ 57 odst. 2 s.ř.s.	2.856,- Kč
Celkem		23.456,- Kč

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o.s.ř.“) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval (podání žalobce ze dne 26. 4. 2015 soud neposoudil jako podání ve věci samé, proto za toto podání nebyla přiznána náhrada nákladů právního zastoupení).

Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud

žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Olomouci dne 27. května 2015

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu